

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Delegatura w Lublinie
20-012 Lublin, ul. Ochotnicza 10
Tel. (0-81) 532-35-31, 532-54-48,
Fax (0-81) 532-08-26
E-mail: lublin@uokik.gov.pl

za p.o.
Lublin, dnia 31 grudnia 2007 r.

RLU – 61 – 32/07/EW

Decyzja RLU Nr 56/2007

I. Na podstawie art. 26 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50 poz. 331 ze zm.), stosownie do art. 33 ust. 6 tejże ustawy i § 7 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 lipca 2007 r. w sprawie właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. Nr 134 poz. 939), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, wszczętego z urzędu przeciwko przedsiębiorcy E. L. prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowe ORION w L.

- działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

uznaje się za naruszające zbiorowe interesy konsumentów praktyki przedsiębiorcy E. L. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowe ORION w L., polegające na stosowaniu w zawieranych z konsumentami Umowach przedwstępnej sprzedaży lokalu następujących zapisów:

1. *Dokonanie przez Inwestora zwrotu kwoty, o której mowa w § 5 pkt 5 wyczerpuje pomiędzy stronami wszelkie roszczenia z tytułu nie wykonania umowy przez Inwestora,*
2. *Inwestor zastrzega, że przyjęta w par. 2 powierzchnia użytkowa przedmiotu umowy może ulec zmianie do 5%. W takim przypadku wartość mieszkania przyjęta w § 3 zostanie skorygowana proporcjonalnie do zmiany powierzchni. Nabywca wyraża zgodę na powyższe,*

stanowiących postanowienia wzorców umów, które zostały wpisane do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, o którym mowa w art. 479⁴⁵ Kodeksu postępowania cywilnego, co stanowi naruszenie art. 24 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów **i nakazuje się zaniechanie ich stosowania oraz nakazuje się dokonanie zmian w umowach zawartych z konsumentami w zakresie niezbędnym do usunięcia lub**

odpowiedniej zmiany treści postanowień, o których mowa w pkt I niniejszej decyzji, w terminie 3 (trzech) miesięcy od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji.

II. Na podstawie art. 106 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50 poz. 331 ze zm.), stosownie do art. 33 ust. 6 tejże ustawy i § 7 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 lipca 2007 r. w sprawie właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. Nr 134 poz. 939)

- działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

nakłada się na przedsiębiorcę E. L. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowe ORION **karę pieniężną** w wysokości 15 000 zł (słownie: piętnaście tysięcy złotych), płatną do budżetu Państwa, w związku z dopuszczeniem się stosowania praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, o której mowa w art. 24 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Uzasadnienie

W toku prowadzonego postępowania wyjaśniającego w sprawie ustalenia, czy w kontaktach z konsumentami nie naruszane są przepisy ustawy antymonopolowej, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów dokonał wstępnej kontroli wzorców umownych stosowanych przez przedsiębiorców z terenu województw lubelskiego i podlaskiego świadczących usługi deweloperskie, w tym przedsiębiorcy E. L. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowe ORION z siedzibą w L. (dalej: Orion). W wyniku analizy stosowanego przez Orion wzorca „Umowy przedwstępnej sprzedaży lokalu” stwierdzono, iż zapisy § 5 pkt 7 i § 9 mogą być tożsame z postanowieniami wzorców umów, które zostały wpisane do rejestru postanowień wzorców umów uznanych za niedozwolone, o którym mowa w art. 479⁴⁵ Kodeksu postępowania cywilnego (dalej: Rejestr).

Mając na względzie powyższe, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej: Prezes Urzędu) wszczął z urzędu wobec przedsiębiorcy E. L. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowe ORION w L. postępowanie administracyjne w sprawie stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, polegających na stosowaniu postanowień wzorców umów, które zostały wpisane do rejestru postanowień wzorców umów uznanych za niedozwolone, o którym mowa w art. 479⁴⁵ Kodeksu postępowania cywilnego, co mogło stanowić naruszenie art. 24 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50 poz. 331 ze zm.; dalej: ustawa antymonopolowa).

W odpowiedzi na postanowienie o wszczęciu postępowania Orion zgodził się, że pierwszy z zakwestionowanych zapisów (§ 5 pkt 7 wzorca umowy) jest bezprawny i po wszczęciu postępowania został usunięty z wzorca umownego.

W odniesieniu do zapisu par. 9 wzorca umowy przedsiębiorca stwierdził, że nie jest on tożsamy z zapisem wpisanym do rejestru i nie stanowi zakazanej klauzuli, gdyż kupujący ma gwarancję, że powierzchnia lokalu może ulec zmianie najwyżej do 5%, zmiana ta pociąga za sobą korektę ceny w górę lub w dół, a strony takiej umowy mają zagwarantowane równoprawne stanowiska.

Natomiast zapis znajdujący się w rejestrze działa tylko w jedną stronę, niekorzystnie dla konsumenta, zakłada tylko wzrost ceny.

Organ antymonopolowy ustalił, co następuje:

Przedsiębiorca E. L. prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowe ORION w L. na zasadzie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej.

Orion świadczy usługi deweloperskie zawierając umowy z indywidualnymi klientami. Stosuje wzorzec „umowy przedwstępnej sprzedaży lokalu”.

Do wszczęcia niniejszego postępowania przedsiębiorca wybudował i sprzedał(dane stanowiące tajemnicę przedsiębiorcy) lokali.

Wymieniony wyżej wzorzec umowy zawiera m.in. następujące zapisy:

- § 5 pkt 7: *Dokonanie przez Inwestora zwrotu kwoty, o której mowa w § 5 pkt 5 wyczerpuje pomiędzy stronami wszelkie roszczenia z tytułu nie wykonania umowy przez Inwestora,*
- § 9: *Inwestor zastrzega, że przyjęta w par. 2 powierzchnia użytkowa przedmiotu umowy może ulec zmianie do 5%. W takim przypadku wartość mieszkania przyjęta w § 3 zostanie skorygowana proporcjonalnie do zmiany powierzchni. Nabywca wyraża zgodę na powyższe.*

W rejestrze postanowień wzorców umów uznanych za niedozwolone zamieszczono m.in. następujące zapisy:

- nr 890 o treści: *Dokonanie przez Sprzedającego zwrotu wpłaconych przez Kupującego kwot wraz z odsetkami na zasadach określonych w ust. 1 wyczerpuje pomiędzy stronami wszelkie roszczenia, wynikające z niewykonania umowy przez Sprzedającego,*

- nr 155 o treści: *Cena nabycia nieruchomości (lokalu mieszkalnego) ulegnie zmianie, jeżeli po zakończeniu budowy okaże się, że zakupione powierzchnie lokalu mieszkalnego ulegną zmianie w stosunku do powierzchni przewidzianej w projekcie o więcej niż 2,5% .*

W roku 2006 całkowity przychód Orion wyniósł zł.

Przychód ze sprzedaży lokali wyniósł zł.

Organ antymonopolowy zważył, co następuje:

Wszczynając wobec Orion postępowanie administracyjne, Prezes UOKiK postawił przedsiębiorcy zarzuty naruszenia art. 24 ust. 1 i 2 ustawy antymonopolowej. Zgodnie z treścią art. 24 ust. 1 ustawy antymonopolowej, zakazane jest stosowanie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów. Art. 24 ust. 2 pkt 1 stanowi, że przez praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów rozumie się godzące w nie bezprawne działanie przedsiębiorcy, w szczególności stosowanie postanowień wzorców umów, które zostały wpisane do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, o którym mowa w art. 479⁴⁵ Kodeksu postępowania cywilnego.

W niniejszej sprawie postawione Orion zarzuty, aby mogły być skutecznie ocenione w ramach art. 24 ust. 1 i 2 pkt 1, muszą spełniać poniższe przesłanki:

1. być działaniem bezprawnym i polegać na stosowaniu w obrocie konsumenckim postanowień wzorców umów, które zostały wpisane do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone,
2. godzić w zbiorowe interesy konsumentów.

Bezprawność tradycyjnie ujmowana jest jako sprzeczność z obowiązującym porządkiem prawnym. Pojęcie „porządek prawny” obejmuje nakazy i zakazy wynikające z normy prawnej, a także nakazy i zakazy wynikające z norm moralnych i obyczajowych określanych jako zasady współżycia społecznego.

W niniejszej sprawie działanie przedsiębiorcy, polegające na stosowaniu postanowień wzorców umów wpisanych do rejestru niedozwolonych postanowień umownych, należy uznać za bezprawne nie tylko ze względu na fakt zdefiniowania w art. 24 ust. 2 pkt 1 ustawy antymonopolowej określonej praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów. O bezprawności tegoż działania przesądza również rozszerzona skuteczność wyroku w sprawie o uznanie postanowień umownych za niedozwolone, co wynika z art. 479⁴³ k.p.c. W momencie wpisania do rejestru zapisu uznanego przez sąd za niedozwolone postanowienie umowne, zapis ów staje się samodzielnie funkcjonującą zasadą, która została zakwestionowana. Ze względu na rozszerzoną skuteczność wyroku, klauzule spełniają funkcję podobną do przepisów prawa, zaś posługiwanie się nimi w kontaktach z konsumentami jest zakazane.

Wzorce umów stosowane przez przedsiębiorców w kontaktach z konsumentami podlegają szczególnej kontroli. Wzorzec umowy to doktrynalne określenie wszelkich jednostronnie przygotowanych z góry przed zawarciem umowy, gotowych klauzul umów w postaci warunków umów, ich wzorów, regulaminów itp. (*E. Łętowska, Prawo umów konsumenckich, C.H. Beck 2002, s. 292*).

W systemie polskiego prawa cywilnego ustawodawca przewidział instytucję abstrakcyjnej kontroli wzorców umownych, realizowanej w drodze postępowania o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone. Zgodnie ze stanowiskiem Sądu Apelacyjnego w Warszawie (wyroki: z dnia 29 września 2005 r., sygn. akt: VI

Aca 381/05; z dnia 16 listopada 2005 r., sygn. akt VI Aca 473/05), „celem postępowania w sprawach o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone jest tzw. abstrakcyjna kontrola wzorców, dokonana w oderwaniu od konkretnej umowy, zaś wyrok uwzględniający powództwo przez uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone i zakazanie ich stosowania ma, zgodnie z art. 479⁴³ k.p.c., od chwili wpisania do odpowiedniego rejestru, skutek także wobec osób trzecich(...)”. Co więcej, jak wskazał Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 13 lipca 2006 r., sygn. akt III SZP 3/06, „stosowanie postanowień wzorców umów o treści tożsamej z treścią postanowień uznanych za niedozwolone prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów i wpisanych do rejestru, o którym mowa w art. 479⁴⁵ § 2 k.p.c. może być uznane w stosunku do innego przedsiębiorcy za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów”. Tak więc, dokonując oceny treści postanowień umownych wykorzystywanych przez przedsiębiorców we wzorcach umownych należy wykorzystywać reguły interpretacji wykształcone w nauce prawa i praktyce orzeczniczej. Stąd też, niedozwolone będą takie postanowienia umów, które mieszczą się w „hipotezie” klauzuli wpisanej do rejestru, której treść zostanie ustalona w oparciu o dokonaną jej wykładnię. Nie jest zatem konieczna dokładna, literalna identyczność klauzuli wpisanej do rejestru i klauzuli z nią porównywanej.

W niniejszej sprawie Prezes UOKiK zakwestionował dwa spośród zapisów zamieszczonych w wykorzystywanym przez Orion wzorcu umowy, z uwagi na ich tożsamość z klauzulami wpisanymi do Rejestru.

W ocenie Prezesa Urzędu, zapis § 5 pkt 7 o treści: *Dokonanie przez Inwestora zwrotu kwoty, o której mowa w § 5 pkt 5 wyczerpuje pomiędzy stronami wszelkie roszczenia z tytułu niewykonania umowy przez Inwestora*, należy uznać za tożsamą z klauzulą wpisaną do rejestru pod nr 890: „Dokonanie przez Sprzedającego zwrotu wpłaconych przez Kupującego kwot wraz z odsetkami na zasadach określonych w ust. 1 wyczerpuje pomiędzy stronami wszelkie roszczenia, wynikające z niewykonania umowy przez Sprzedającego.

Postanowienie o tym numerze zostało uznane za niedozwolone wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 18 maja 2005 r., sygn. akt XVII Amc 86/03.

Porównywane zapisy są niekorzystne dla konsumenta, gdyż wyłączają możliwość dochodzenia roszczeń z tytułu nie wykonania umowy przez Orion na drodze postępowania cywilnego, w sądzie powszechnym. Na deweloperach, jako profesjonalistach ciąży, zdaniem Prezesa UOKiK, obowiązek wykonania umowy z należytą starannością wymaganą w stosunkach tego rodzaju z uwzględnieniem zawodowego charakteru prowadzonej działalności gospodarczej. A zatem za nie wykonanie umowy deweloper powinien ponosić odpowiedzialność na zasadach określonych w przepisach art. 471 i następnego kodeksu cywilnego. Jest to odpowiedzialność odszkodowawcza, jako naprawienie wyrządzonej szkody. Ponadto należy mieć na uwadze fakt, że proces budowy trwa przeciętnie kilkanaście miesięcy. W okresie tym może wystąpić gwałtowny wzrost cen, co narazi konsumenta na straty finansowe, bo w przypadku nie wykonania umowy zwrócone kwoty uniemożliwią mu zakup takiej nieruchomości jaka wynika z zawartej z deweloperem umowy, która nie

z winy konsumenta nie została wykonana. Wyłączenie w umowie zawieranej z konsumentem tego rodzaju odpowiedzialności jest klauzulą abuzywną i zakazaną do stosowania. Zapis stosowany przez Orion podobnie jak zapis wpisany do Rejestru pod nr 890, wyłącza odpowiedzialność, do której z mocy prawa przedsiębiorca jest zobowiązany.

Należy wobec powyższego uznać, iż porównywane zastrzeżenia prowadzą do tego samego skutku.

Drugi z zakwestionowanych przez Prezesa Urzędu zapisów stosowanych przez Orion, § 9 wzorca umowy o treści: *Inwestor zastrzega, że przyjęta w § 2 powierzchnia użytkowa przedmiotu umowy może ulec zmianie do 5%. W takim przypadku wartość mieszkania przyjęta w § 3 zostanie skorygowana proporcjonalnie do zmiany powierzchni. Nabywca wyraża zgodę na powyższe, jest tożsamy z zapisem wpisanym do Rejestru pod nr 155o treści: Cena nabycia nieruchomości (lokalu mieszkalnego) ulegnie zmianie, jeżeli po zakończeniu budowy okaże się, że zakupione powierzchnie lokalu mieszkalnego ulegną zmianie w stosunku do powierzchni przewidzianej w projekcie o więcej niż 2,5%, uznanym uprzednio za niedozwolone postanowienie umowne wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 18 listopada 2004 r., sygn. akt XVII AmC 12/04.*

Zapis tej treści, zdaniem Prezesa UOKiK, jest sprzeczny z dobrymi obyczajami i rażąco narusza interesy konsumenta, gdyż konsumenta nie może odstąpić od umowy w przypadku, gdy powierzchnia lokalu zmienia się na plus lub minus. Jaka to będzie zmiana nie wie w momencie podpisywania umowy. W przypadku wzrostu powierzchni zmuszony jest dopłacić różnicę według ceny ustalonej przez przedsiębiorcę.

Porównywane wyżej zapisy nie zachowują wprawdzie identycznego brzmienia, jednakże analiza ich treści prowadzi do wniosku, iż wywołują one identyczne skutki. Obydwa porównywane zastrzeżenia umowne mogą prowadzić do ograniczenia bądź wyłączenia odpowiedzialności dewelopera za niewykonanie zobowiązania i nakładają na konsumenta konieczność ponoszenia dodatkowych kosztów nie przewidzianych w umowie. Należy przy tym wskazać, iż przesłanki w obydwu przypadkach działają na niekorzyść konsumenta, jako słabszego uczestnika umowy. Wbrew stanowisku Orion, przedstawionemu w odpowiedzi na postanowienie o wszczęciu postępowania, stosowany przez nią zapis § 9 wzorca umowy, podobnie jak zapis wpisany do Rejestru pod nr 155, uniemożliwia konsumentowi skuteczne odstąpienie od umowy, gdy ulegnie zmianie powierzchnia lokalu, którego umowa ta dotyczy. I nie chodzi tu wcale, co podkreśla Orion, o zakreślenie granicy tej zmiany - do 5%.

Uwzględniając powyższe należy uznać, iż kwestionowane zapisy wzorca umowy stosowanego przez Orion mieszczą się w „hipotezach” wymienionych klauzul wpisanych do Rejestru. Tym samym udowodniono, iż spełniona została przesłanka bezprawności działania przedsiębiorcy, polegającego na stosowaniu w obrocie konsumenckim postanowień wzorców umów, które zostały wpisane do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone.

Druga z wymienionych wyżej przesłanek jest spełniona, gdy dane działanie przedsiębiorcy godzi w interesy konsumentów, jako zbiorowości, gdyż ustawa antymonopolowa chroni interesy nieograniczonej liczby konsumentów, których nie da się zidentyfikować. Z takim przypadkiem mamy do czynienia w niniejszej sprawie. Działanie Orion godzi w interesy ogółu obecnie korzystających z jej usług konsumentów, ale także każdego potencjalnego konsumenta, który zdecyduje się zawrzeć z tym przedsiębiorcą umowę przedwstępną sprzedaży lokalu. Naruszane przy tym interesy konsumentów nie mają jednostkowego charakteru, ale są wspólne dla z góry nieustalonej zbiorowości konsumentów. Należy zatem stwierdzić, iż spełniona została druga z przesłanek uznania działania Orion za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów.

W związku ze spełnieniem obu przesłanek należało uznać, iż działanie Orion stanowi praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów, wymienioną w art. 24 ust. 1 i 2 pkt 1 ustawy antymonopolowej i nakazać zaniechanie jej stosowania.

Działając na podstawie art. 26 ust. 2 ustawy antymonopolowej, Prezes Urzędu zobowiązał Orion do dokonania zmian w umowach zawartych z konsumentami w oparciu o wzorzec umowy zawierający zapisy zakwestionowane w niniejszej decyzji, w zakresie niezbędnym do usunięcia lub odpowiedniej zmiany tychże zapisów. Zgodnie z treścią powołanego art. 26 ust. 2, w decyzji o uznaniu praktyki za naruszającą zbiorowe interesy konsumentów i nakazującej zaniechanie jej stosowania, Prezes Urzędu może określić środki usunięcia trwających skutków naruszenia zbiorowych interesów konsumentów w celu zapewnienia wykonania nakazu, w szczególności zobowiązać przedsiębiorcę do złożenia jednokrotnego lub wielokrotnego oświadczenia o treści i w formie określonej w decyzji. Może również nakazać publikację decyzji w całości lub w części na koszt przedsiębiorcy.

Nałożony na Orion obowiązek zmierza w istocie do usunięcia trwających skutków naruszenia zbiorowych interesów konsumentów i zapewni wykonanie nakazu zaniechania stosowania niedozwolonej praktyki. Usunięcie skutków naruszenia zbiorowych interesów konsumentów wymagać będzie wprowadzenia poprawek do wzorca – formularza umowy, ale także odpowiedniej modyfikacji wszystkich umów obowiązujących w chwili uprawomocnienia się niniejszej decyzji, które zostały zawarte z wykorzystaniem wzorca zawierającego zapisy zakwestionowane przez Prezesa Urzędu w niniejszej decyzji. Uwzględniając podaną przez Orion liczbę zawartych umów organ antymonopolowy uznał, iż wystarczający do wykonania omawianego zobowiązania będzie okres trzech miesięcy od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji.

Mając powyższe na uwadze należało orzec, jak w punkcie I sentencji.

W punkcie II sentencji organ antymonopolowy nałożył na Orion karę pieniężną w wysokości 15 000 zł (słownie: piętnaście tysięcy złotych). W myśl art. 106 ust. 1 pkt 4 ustawy antymonopolowej, Prezes Urzędu może nałożyć na przedsiębiorcę, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości nie większej niż 10% przychodu osiągniętego

w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok nałożenia kary, jeżeli przedsiębiorca ten, choćby nieumyślnie, dopuścił się stosowania praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów w rozumieniu art. 24 ustawy antymonopolowej. Stosownie do treści art. 111 ustawy antymonopolowej, przy ustalaniu wysokości kar pieniężnych należy uwzględnić w szczególności okres, stopień oraz okoliczności naruszenia przepisów ustawy, a także uprzednie naruszenie przepisów ustawy.

W pkt I sentencji decyzji stwierdzono stosowanie przez Orion praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, polegających na posługiwaniu się w umowach zawieranych z konsumentami postanowieniami wzorców umów uznanymi za niedozwolone wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, których to praktyk ustawodawca zakazał stosować mocą przepisów art. 24 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 ustawy antymonopolowej. Konsekwencją stosowania powyższych praktyk jest naruszenie ekonomicznych interesów konsumentów; umożliwia nadto temu przedsiębiorcy osiągnięcie dodatkowych korzyści finansowych.

Orion osiągnął w 2006 r. przychód w wysokości zł, z tego ze sprzedaży lokali zł.

Maksymalna wysokość kary, jaka mogłaby zostać nałożona na Orion wynosi zatem zł.

Kara nakładana przez organ antymonopolowy na przedsiębiorcę, który dopuścił się stosowania praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów służy podkreśleniu naganności ocenianego zachowania. Zawodowy charakter świadczonych usług wymaga prowadzenia działalności w sposób zapewniający poszanowanie dobrych obyczajów oraz słuszych interesów konsumentów, co wiąże się z przestrzeganiem obowiązujących przepisów prawa. Orion, jako podmiot funkcjonujący na rynku od kilku lat, powinien mieć świadomość, iż określając warunki umowne nie może stosować klauzul uznanych przez SOKiK za abuzywne, godząc w ten sposób w interesy słabszych uczestników rynku, jakimi są konsumenci.

Z drugiej strony należy podkreślić wymiar edukacyjny i wychowawczy zastosowanego środka oraz wyrazić nadzieję, że odniesie on skutek na przyszłość. Kara powinna również oddziaływać w wymiarze ogólnym, realizując funkcję odstraszącą i wychowawczą także w stosunku do innych uczestników rynku. Miarkując wysokość kary pieniężnej organ antymonopolowy wziął pod uwagę okoliczność, iż Orion dopuściła się naruszenia przepisów ustawy antymonopolowej po raz pierwszy, jak również fakt, iż jedna z klauzul stosowana była przez relatywnie krótki czas, tj. 7 miesięcy.

Uwzględniając powyższe okoliczności wysokość kary ustalono na poziomie 15 000 zł, tj. około% kary maksymalnej. W ocenie Prezesa Urzędu kara wymierzona w tej wysokości jest adekwatna do stopnia naruszenia przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, a także spełnia funkcję prewencyjną i wychowawczą, tak aby zapobiec w przyszłości naruszeniom przepisów ustawy antymonopolowej.

Mając powyższe na uwadze należało orzec, jak w punkcie III sentencji.

Zgodnie z art. 112 ust. 3 ustawy antymonopolowej karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: NBP o/o Warszawa Nr 51101010100078782231000000.

Od niniejszej decyzji, na podstawie art. 81 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z art. 479²⁸ § 2 k.p.c., przysługuje stronie odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatura w Lublinie, w terminie dwóch tygodni od dnia doręczenia decyzji.

Otrzymuje:

Przedsiębiorstwo
Produkcyjno-Handlowe
ORION